

Kondor Katalin: A vadlibák üzenete

2023 február 20. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Hazudhatnak, gyilkolhatnak, lophatnak, csalhatnak, és behódolhatnak a Sátánnak.

Egy Erdélyben megjelen? lapban olvastam a minap a kanadai vadlibákról, arról, hogyan viselkednek ezek a szárnyasok a saját közösségükben. Sok mindent megtudhattunk róluk az írásból, az egyik tényt megosztom a tisztelt olvasóval: „Ha egy vadliba megbetegszik, két társa leszáll vele, és addig együtt maradnak, amíg meggyógyul, vagy elpusztul. A libák ezután visszatérnek a saját közösségükhöz, vagy hármásban, vagy már csak kettesben. Olykor egy másik közösséggel repülnek tovább, amíg el nem érik a sajátjukat.” Említék még egyet közösségi életük jellemzőjeként: „Repülés közben a hátsó vadlibák hangosan gágognak, hogy az elsőket erőtvesztéseikben biztassák.” Mondanunk sem kell, számos megható tapasztalatunk van az állatvilág közösségeiről, és gyakran jutunk arra a következtetésre, hogy bizony, viselkedésük az emberek számára is példamutató, és azzal is tisztában vagyunk, hogy nyelvünkbe is belekerültek olyan kifejezések, amelyek bizonyos állatok tulajdonságát dicsérik, elég, ha csak a kutyahűséget említem.

Az embervilágot illetően egy tényt viszont nyugodtan rögzíthetünk: az emberek többsége (reméljük), ha bajba jutott embertársainak kell segítenie, azonnal készenlétbe áll. Ugye nem kell most a török–szír rettenetre utalnom, hiszen nyilván sokaknak talán a vadlibák viselkedéséről is az jutott eszébe, hogy mily szívet melengető volt az emberek részéről az a sok felajánlott segítség, amely a földrengés áldozatainak, kárvallottjainak megmentésére és segítésére irányult. Csakhogy mások a hétköznapok, mint a jeles, avagy különlegesnek, olykor meg sajnos tragikusnak nevezett napok! Az állatoknál a közösségi élet szabályai megmaradnak, talán mert nekik nem adott szabad akaratot a Teremtő, így az égre írt tanítást lázadozás nélkül teljesítik. Azaz beteljesítik a Teremtő akaratát. Nekünk, embereknek viszont szabad akaratot adott az Isten. S talán nem tévedünk, ha azt mondjuk, hogy a hétköznapokban valahogy megváltozik az emberek viselkedése. Elszabadulnak indulataik, nem érdekli őket a másik ember, és láthatóan azt képzelik, az élet szabályait, parancsait következmények nélkül megszeghetik. Hazudhatnak, gyilkolhatnak, lophatnak, csalhatnak, és behódolhatnak a Sátánnak.

Láthatóan, érzékelhetően és sajnos bizonyíthatóan rossz útra tévedtünk, legalább is a világ jelentős részét illetően. Eltűn?ben van a rend a világból, nemcsak a természet és a Teremtő rendje sérül mindennap, hanem az emberek a saját maguk által létrehozott rendbe is naponta belerondítanak. S ez ragadós, bár nálunk még igazán elviselhető a helyzet. Ám nézzük csak meg egyetlen, mögöttünk hagyott hét hazai, magyarországi „természt”? Ezt számbavéve keserően állapíthattuk meg, hogy a honi szélsőbaloldal, külföldi segítséggel példátlan erőszakot alkalmazott egy történelmi emléknapi alkalmából. Magyarán embereket vertek meg, mert fasisztának neveztek vagy hitték őket, és ezért provokálási szándékkal megtámadták sokukat. Nem mintha egy fasisztát joga lenne bárkinek is csak úgy megverni az utcán, miközben semmi törvénytelen nem követett el! Aztán iskolákról derül ki, hogy pedofil „pedagógus”, bocsánat, meglelt korú pedagógusasszisztens, amiről én nem tudom, mi fán terem, kiskorút ront meg, és hirdeti, hogy ez normális. Ráadásul Brüsszel meg óhajtja támadni a magyar gyermekvédelmi törvényt, mert nem öleljük keblünkre az LMBTQ-szervezeteket. Uniós képviselőink egy része gyanúsán kötődik az EU lelepleződött, korrupciós tagjaihoz, és a most felmerülő s érdeklődő ifjúságnak azzal is szembesülnie kell (meglehető, szüleik is jó okkal titkolták előlük), hogy a több mint százmillió áldozatot követelő kommunizmust soha sehol Európában nem ítélték el nemzetközi bíróság előtt, főb?nöseit nem zárták börtönbe, és közülük sokan ma is „hirdetik az ígét”. A saját, emberellenes véleményüket. S egyesek antifának nevezik magukat. Nos, nem állíthatjuk, hogy nyugodt lenne az életünk.

Mindeközben a világ legnagyobb hatalmának szerepében büszkélked? Egyesült Államok elnökének a fiáról naponta olvashatjuk korrupciós ügyleteinek véget érni nem akaró történetét. S éppúgy, mint az EU, az Egyesült Államok is fékevesztett szabadságmániájában naponta igyekszik a mások szabadságát, köztük a mienkét is minden téren meggátolni.

Elég is ennyi példa, tagadhatatlan, hogy felfordult a világ, megszent a rend, azaz a feje tetejére állt minden. Ugyanakkor a felsorolt jelenségek ellenére Magyarország jóval békésebb mind az európai, mind pedig az Egyesült Államokban mindennaposá váló borzadályokat illetően. Rend a lelke mindennek, tartja a mondás, de nincs rend, nincs igazán kollektív bátorság a jelen világban. Franz Werfel, a kiváló író és gondolkodó csodaszép, gondolkodásra sarkalló írásában, amelynek címe: Élhetünk-e istenhit nélkül?, azt mondja, az emberek elhagyták a maradandó alapokra történ? építkezést, tehát Istent, Jézus Krisztust. S egy megfontolandó mondatot is idézek belőle: „Az ateizmus eredete nem a megismerés, hanem a kívánság, hogy Isten ne legyen.” Hogy minderről ki mit gondol, hogy vallásos-e, hívő-e, az magánügy, az ő dolga. Azt viszont nem lehet nem észrevenni, hogy manapság a tolerancia diktatúráját éljük. A legostobább, leginkább életellenes jelenségeket kell eltűn?nünk, és el is tűrjük sajnos, belenyugodva, hogy ezeket a törvényesség rangjára emelik, akár kártékonyak, akár csak

polgárpukkasztók.

Több mint ötven évvel ezelőtt a nemrég elhunyt pápa, Joseph Ratzinger, karácsonyi beszédében a jövőre nézve a következőket mondta: „A teljesen megtervezett világ emberei kimondhatatlanul egyedül lesznek. Amikor Isten teljesen eltűnik az emberek elől, meg fogják tapasztalni teljes, ijesztő szegénységüket. És akkor felfedezik a hívők kis közösségét, mint valami egészen újat. Mint valami reményt, amely érinti őket; mint egy választ, amely felrejtve mindig is kérdeztek.”

Neki is hiszünk, meg a kanadai vadlibáknak is. Az utóbbiak már régóta tudták mindezt. A közös cél érdekében együtt kell dolgozni a közösséggel.

Kondor Katalin

A szerző újságíró

www.magyarhirlap.hu

DR. DRÁBIK JÁNOS
100 ÉVVEL TRIANON UTÁN
DVD
A trianoni gyalátról tabumentesen

„Egy film amelyet minden magyarnak látnia kell”

Ajánló